

naar det hævdes, at det er Sogneraadet, der paalægger Amtet eller Amtsrepartitionsfonden en Udgiftsforpligtelse. Nej, det er Rigsdagen, som det meget rigtigt er hævdet af andre ærede Talere, der paalægger Amtet en saadan Pligt, og det kan Rigsdagen vel nok gøre. Jeg ved ikke, om de Herrer har studeret Forholdene med Hensyn til Oldenborrekrigen. Der talte man ikke om, at Krigen kun maatte sættes i Værk af de Folk og de Kommuner, som var specielt interesserede deri, af de Folk, som led særlig Skade ved Oldenborreplagen. Nej, den Myndighed kan Rigsdagen meget vel overgive til Kommunalbestyrelsen.

Jeg skal med disse faa Ord henstille, at vi nu afslutter Forhandlingen om den Sag — den er vistnok drøftet længe nok —, og beder Tinget vise Kommuneraadene den Tillid, som Flertallet ønsker, ved at stemme for Flertallets Indstilling.

Emil Petersen: Jeg tror, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) glemmer, at Amtsraadene ogsaa er Kommunalbestyrelser. Efter Mindretallets Forslag bliver det netop Kommunalbestyrelserne som saadanne, der kommer til at bestemme i hele dette Forhold, men efter Flertallets Forslag bliver det Sognekommunalbestyrelserne og Amtet, det vil sige Amtmanden, thi de Herrer har jo ikke kunnet finde en Udvej til at lade Amtet og Amtsraadet helt ude af Betragtning. Under visse Forhold er det nødvendigt at have disse Myndigheder med til at give eventuelle Paalæg, og naar Forholdet er det, at enten Amtet eller Amtsraadet skal træffe Beslutning i dette Forhold, da foretrækker jeg Amtsraadet, der lige saavel er en kommunal Myndighed som Sognekommunalraadet. Det ærede Medlem siger, at det bliver ikke Sognekommunen, der paalægger Amtskommunen at udrede Udgifterne, men Rigsdagen. Det er ikke rigtigt, thi der paalægges ikke Amtsrepartitionsfonden en eneste Udgift, hvis Mindretallets Forslag vedtages. Det kommer alt sammen an paa, hvorvidt der bliver rejst nogen Raagekrig eller ej, og det er Sognekommunen, der rejser denne Krig, eventuelt efter indsendt Klage fra Beboerne. Derfor kan man ikke sige, at det er Rigsdagen, der paalægger Amtsrepartitionsfonden at udrede nogen Udgift, nej, det er de paagældende Sognekommuner. Jeg synes, det er en ganske bagvendt Lovgivning at komme ind paa, at det skal

være Sognekommunerne, der bevilger Udgifter af Amtsrepartitionsfonden.

Ordføreren (Andreasen): Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem (Emil Petersen) siger, at hans Standpunkt er, at han foretrækker Amtsraadet for Amtet. Vi stiller ikke Forslag om, at Amtet skal kunne bestemme, om der skal føres Raagekrig, men vi giver Kommunalbestyrelsen Adgang til at paalægge Amtet at bringe Beslutningen til Udførelse, for saa vidt det drejer sig om en anden Kommune end den, som har fremsendt Klagen. Men det, som det ærede Medlem og Mindretallet vil, er at sætte et Overskøn over Sogneraadets Skøn. De vil have, at Amtsraadet skal kunne ignorere Klager, som er fremsatte af Beboerne og stadfæstede af Sogneraadet, at de Folk, som sidder i Amtsraadet, og som maaske ikke kender noget til de stedlige Forhold, skal kunne omstøde Sogneraadets Afgørelse. Det er det, vi ikke vil være med til. Det er Kærnen i Sagen. Det ærede Medlem siger, at vi ikke kunde komme udenom Amtmanden. Jo, det kunde vi saamænd godt, men vi har taget ham med for at imødekomme de Herrer. Jeg tror, at hvor der foraarsages Skade af Raager, vilde Sognekommunerne meget godt kunne finde hinanden, selv om vi ikke havde en saadan Bestemmelse. Den Sag er slet ikke saa indviklet.

Gunnar Fog-Petersen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) slaar dette Punkt i Sagen større op, end det fortjener. Naar Flertallet i Udvalget har holdt paa, at Sagerne ikke skulde gaa til Amtsraadet, er det væsentlig af praktiske Grunde; det er for at naa et Resultat af Loven. Vi er nemlig klar over, at gør man det saa indviklet og vanskeligt at faa en Raagekrig i Gang, at Kommunalbestyrelsens Skøn, som Ordføreren rigtigt sagde, skal censureres af Amtsraadet og gøres til Genstand for et Overskøn, hvor nye Betragtninger kan føres frem for og imod, bliver det hele ikke til noget, og Meningen er dog at komme de Landboere, der lider positiv Skade ved Raagerne, til Hjælp. Derfor har vi valgt den Fremgangsmaade at lade Kommunalraadet træffe Afgørelsen, og kun i Tilfælde, hvor det er et mellemkommunalt Anliggende, lader vi Amtet træde ind som Mellemlid. Alle de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Gudme var